

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Hedelærkens velkommenhjem til nattegalen

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Hedelærkens velkommenhjem til nattegalen", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 370. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blich06-shoot-workid90442/facsimile.pdf> (tilgået 24. juni 2021)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

Blandede Digte:

patriotiske og politiske; lejlighedsdigte

Illustrationerne vises ikke
af hensyn til rettighederne.

Hedelærkens Velkommenhjem til Nattergalen

Længe har jeg savnet, o Broderlil! Din Sang.
Hvor har Du været den Vinter mørk og lang?
Is og Sne har dækket mit lyngtakte Huus,
Haglen om mig raslet i Stormenes Suus.
Emsom har jeg flaggret paa Marken kold og hvid,
Inderligen længtes efter Foraarets Tid,
Tænkt med Fryd og Smerte paa henfærne Lyst –
Blomsterrige Sommer og frugtrige Høst.

Hvor har Du været den lune Foraarsnat?
Lyttende jeg ledte gjennem Skov og gjennem Krat;
Solen straalte venlig igjennem Regn og Slud,
Martsviolens dufted og Bøgen sprang ud,
Blomsterflokken smilte paa Ager og i Kjær,
Lundene grømmedes – men Du var ikke der.
Alle de Smaafugle sang op i Skov og Vang –
Hvor var Du henne, o Broder! med Din Sang?

Hvor har Du været den Sommernat saa luun?
Ofte jeg lyttende er vaagnet af mit Blund;
Irisken quiddred' i Skovens dunkle Sal,
Stillitsen og Droslen: – men ingen Nattergal;
Ak! hvor har Du været i Høsten da jeg svang
Over gule Stubbe mig i Skyen med min Sang?
Alle mine Venner forlode mig nu –
Ak! hvorfor taug da, og forlode mig ogsaa Du?

370

4

Var Du i det Land, hvor Citronen voxer vild?
Guldorangen gløder i Sommersolens Ild;
Milde Vinde vifte fra Himlen reen og blaae;
Gjennem Myrthelunde de stille Bække gaae;
I de grønne Dale er Strengeleeg og Dands,
Brune Løkker flaggre fra spraglede Krands;
Citharen klinger i maanlyse Nat,
Brune Øine tindre under nikkende Hat.

Var Du i det Huus, som paa Søiler er bygt?
Gjennem mange Storme det stander fast og trygt;
Gamle Marmorstøtter udi den vide Hald
Lytte saa tause til Klippefossens Fald.
Der sørger Niobe for evig uden Trøst,
Slangerne kryste Laocoons Bryst;
Fægteren krummer sig i Døden paa sin Arm,
Cytherea smiler med Haanden paa sin Barn.

371

St. St. Blicher

Var Du paa de Klipper, som Skyen gaaer forbi?
Ludende i Taagen staaer Mølen paa sin Stie.
Gamle Drager lure i Hulene dyb og mørk,
Klippe-Elven bruser hen i den øde Ørk;
Tordener brumle i Bjergets hule Skjød,
Gjennem Røg og Aske opstiger Luens rød;
Gnistrende Lava bag det flygtende Folk,
Mellem faldne Mure Banditten med sin Dolk.

Broder! ak! hvi vilde Du til det fjerne Land
Drage bort saa vide ud over Mark og Strand?
Leer ei her om Dagen den Sol paa Himlen blaae,
Maanen ei om Natten med sine Stjerner smaa?
Ingen Klipper reiser sin snebedækte Krop,
Men med Løv og Blomster er smykket Høiens Top:
Ingen Klippe-Elve i Dalen bruse vildt,
Men i grønne Enge gaaer Bækken taus og mildt.

O! saa bliv da hjemme paa elskte Fædreø!
Flyv ei meer forvoven ud over vilden Søe!
Lad de andre flaggre ustadige omkring!
Her er dog det Bedste af hele Jordens Ring,
Bliv og hyg Din Rede i grønne Fædrelund!
Fryd med Dine Sange den tause Midnatsstund;
Syng, naar Solen stiger paa Østerhimlen blaae!
Sødt naar Solen daler, Du Dine Triller slaae!

Svithiod

Efteraarsskrindringer fra en Sommerreise i Sverrig i Aaret 1836.

Illustrationerne vises ikke
af hensyn til rettighedene.